

PESCAR HOINAR IN ANII CARE AU FOST!

miercuri, 20 ianuarie 2021

Hoin rind prin amintiri în contextul pandemiei, o pandemie care a afectat întreaga economie pe plan mondial, am hotârât să vă împărtășesc una dintre multele amintiri plătute pe malul apei, o amintire petrecută cu mulți ani în urmă pe unul dintre cele mai frumoase râuri din țara noastră, Carașul. Un râu cu multe amintiri de neuitat care, cu cât le povestesc mai des, devin mult mai vii și mai palpabile, dar și mai frumoase.

Aventura a avut loc într-o zi cu mult soare, în luna lui iulie, imediat după deschiderea sezonului la pescuitul pe apele de sălbăticie. M-am gândit să aleg un loc cu multă vegetație și foarte retras, o zonă în care nu prea au acces braconierii de rând, unde, speram eu, aveam să găsec ceva pești activi care să-mi facă ziua mai frumoasă. Am sperat să dau de locul cu pricina coborând în aval de comuna Carașova, înspre Gârliste și Goruia, în zona "vagina"; tiam că apa râului era puțin crescută din cauza ploilor de la munte, dar nu foarte turbulente și presimeam că voi avea succes la peștii pa-nici precum beldișca, scobarul, cleanul și mreana brumărieșă, cu puțin noroc, speram eu, poate o mreană de Dunăre!

M-am suit pe motocicletă și am plecat dimineața foarte devreme în speranța găsită a unui spațiu acceptabil de camping, dar și a unui loc bun de pescuit. Am trecut de comuna Goruia, înspre Ciudanovița, unde am găsit o întindere cu apă lină și locuri propice pescuitului de pe mal, un loc perfect pentru stilul de pescuit pe care urma să-l abordez în acea zi de vară.

Am marcat perimetrul unde urma să pescuiesc cu cereale diferite: paste, grâu fiert în lapte, porumb din conservă și ceva viermuș de carne. Mi-am instalat tabăra, am pregătit lansele și m-am apucat să adun ceva lemne de foc pentru pregătirea prânzului. Am mai așteptat și mi-am făcut momeala eficientă, după care am lansat bețele, unul la montură fixă și unul la plută, cu linie fină, nailon subțire de 0,18 și forțac de 0,12 pentru pescuitul scobarului, acesta fiind un pește foarte minuscule în alegerea momentului. Mi-am pregătit tabăra până la cel mai mic detaliu și am început pescuitul, unul care se anunța destul de modest din cauza apei râului, foarte turbulente, însă, cum speram că moare ultima, am insistat că a fost ziua de lungă.

Am prins câteva beldișce pe care le-am oprit pentru sare, le-am capturat la plută cu momeala de viermuș de carne, dar la montură fixă peștii au fost mai leneși, de-abia după 2-3 ore de pescuit a venit primul scobar, unul frumos de aproape 700/800g.

Am schimbat stilul de pescuit la ambele bețele și am pescuit la montură fixă cu plumb de 15 grame și forțac de 20 cm cu cârlige de 16, o tehnică numai bună pentru astfel de apă turbulente. Am avut parte de trei turi la fiecare 10/15 minute, după care m-am ales cu câteva scobari de toată frumusețea și câteva mreane de Dunăre, mreană albă.

Am plecat prematur dintr-un loc de vis din cauza vremii nefavorabile, deoarece a început o ploaie torențială instantanee, nici nu-mi mai aduc bine aminte cum mi-am adunat arsenalul de pescuit. Însă, un lucru știu sigur, a fost o zi memorabilă pe care nu am să o uită niciodată.

Oricum, am ajuns acasă cu bine și cu destul pește în traistă, mai mult decât suficient pentru a-mi invita câteva prieteni la o masă copioasă în seara de vis. Am uitat efectiv de oboseală, mulțumit de încă o zi memorabilă, cu multe capturi frumoase pe minunatul nostru râu Caraș.

